

гледа́хъ нѣкой залівъ кой-
то имаше брѣгъ, въ когото
совѣтовахасе, ако є возмѣ-
жно да прикаратъ кора-
бъята.

40 И като собраха котвы
те, пустыхасе по морѣ то, и
разважа́хъ вржзла та на-
корнила та: и прострѣха
малко то платно на каждѣто
дѣхаше вѣтрено, и мажеха-
се да стигнатъ при брегътъ.

41 Но понѣже нападнѣха
на єдиномѣсто, който се ѹ-
ливаши ѿ авѣ морѣ та, за-
сѣдна корабъяло въ плѣт-
ко то: и носомъ който кѣ-
шесе зашаралъ (въ землю та)
шестанѣ не поклѣтенъ. А кор-
мѣ та се разбиваше ѿ сила
та на болны те.

42 И вѣни те се сдѣлахъ да
избѣгатъ вѣраны те, да не
бѣ нѣкой испытвалъ и оу-
тѣклъ.

43 Но сѣтнико понѣже ѿ-
скаше да оувѣрди Панула,
возбрани ги ѿ тоба на мѣ-
реніе, и заповѣда, който
можатъ да пытватъ, перво
они да скочатъ въ морѣ то,
и да испытватъ на корыатъ.

44 И дрѹги те (да излѣ-
затъ) єдини на джеки, и
дрѹги на дрѹго нѣшо ѿ ко-
рабъята. и така излѣзо-
ха сїчки те живи на зем-
лѣ та.

ГВІАВА КИ^І.
И когато се избавихъ ѿ ко-
рабъя и разбѣшило то който бѣха
са Панула, тогава разумѣха,
защо єний Островъ се из-
менѣва Мелітъ.

2 И тамошни те жители
показа́хъ ни голѣма мѣ-
достъ: защо то накладоха
сѣкъ, и прибраха ны сїчки
те (въ кѣжи те си) заради
дажджъ шото издеше то-
гава, и заради стѣдъ та.

3 И като набра Паневѣ мнѣ-
го хвѣстіе, и тѣри на є-
гънъята, єдна єхидна из-
лѣзе ѿ топлина та, и оу-
ловиша за ржка та мѣ.

4 И тамошни те чловѣцы
като видѣха змія та че ви-
ти ѿ ржка та мѣ, говореха
єдинъ дрѹгомъ: войстин-
и то чловѣкъ є оубий-
ца, защо то, и да се избави
и морѣ то. Бжїе то право-
сдїене го ѡстава да є жиўъ.

5 Но той ѿтреесе змія та
въ єгънъята, и никое зло
не пострада.

6 И єний се надѣеха защо
ще да ѿтчече, и ли ще да пад-
не мѣртвъ на землѣ та:
и като чакахъ много време,
и видѣеха че мѣ не става нѣ-
кое зло, промениха си мысль
та, и говореха защо є єний
Бгъ.

7 И сколи єнова мѣсто,
бѣха селѣ на начальника та
на Островъ, който се из-